

בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו
כבית משפט לעניינים מנהליים

בש"א

מבקשים: (1) איתמר מחלב - רואה חשבון ח.פ. 512605049
(2) מח ולב בע"מ ח.פ. 512228800 – "חוסלה"
תובע מייצג: איתמר מחלב - רואה חשבון ח.פ. 512605049
ב"כ מייצג: איתמר מחלב - עו"ד - רו"ח
שכתובתו רחוב מבצע חורב 59 באר-שבע
נגד
רשות המיסים בישראל
שכתובתה רחוב בנק ישראל
קריית הממשלה החדשה ת.ד. 320 ירושלים

הנתבעת:

בקשה בכתב לאישור תובענה ייצוגית

המבקש מתכבד לפנות בזאת לבית המשפט הנכבד ומבקש כי:

1. בית המשפט הנכבד יאשר את התובענה המצ"ב כ"תובענה ייצוגית".
2. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע כי המבקש מספר 1 יהיה גם כ"תובע מייצג".
3. כי תוגדר ע"י ביהמ"ש הנכבד הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה הייצוגית והיא כלל "הנישומים" במדינת ישראל בעבר, בהווה ובעתיד.
נישום כהגדרתו בסעיף 1 לפקודת מס הכנסה "אדם שהיתה לו הכנסה בשנת המס".
4. וכי ב"כ המייצג הוא עו"ד ורו"ח מחלב איתמר.
5. וכי יאושרו עילות התובענה כאמור בנוסח התובענה סעיף ג עד וכולל ג2.
6. וכי יאושרו הסעדים הנתבעים כאמור בנוסח התובענה סעיף ו עד וכולל ו7.
ובאשר לשכ"ט והתגמול ידונו בבקשה מפורטת לאור התפתחויות הדיון בבקשה ובתובענה הייצוגית ותוצאותיה.
7. וכי יתיר צירוף נישומים נוספים לקבוצה עד למועד שבו הרשות תסיר את מחדלה קרי, פועלה השגוי.

ב"כ התובע המייצג
איתמר מחלב
עו"ד – רו"ח

בש"א

בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו
 כבית משפט לעניינים מנהליים

1) איתמר מחלב - רואה חשבון ח.פ. 512605049 : מבקשים

2) מח ולב בע"מ ח.פ. 512228800

איתמר מחלב - רואה חשבון ח.פ. 512605049 : תובע מייצג

איתמר מחלב - עו"ד - רו"ח : ב"כ מייצג

שכתובתו רחוב מבצע חורב 59 באר-שבע

נגד

רשות המיסים בישראל : הנתבעת

שכתובתה רחוב בנק ישראל

קריית הממשלה החדשה ת.ד 320 ירושלים

סכום התביעה ע"י הקבוצה: כ- 3 מיליארד ש"ח

סכום התביעה של התובע המייצג: 91,660 ש"ח

סכום התביעה של מבקש 2: 18,308 ש"ח

תובענה ייצוגית

התובע מתכבד להגיש בזאת לביהמ"ש הנכבד תובענה ייצוגית

נגד רשות המס בישראל להשבת סכומים שגבתה מנישומים שלא כדין

א. מהות התובענה הייצוגית

נושאה של תביעה ייצוגית זו הוא - תביעה נגד רשות המס בישראל (אגף מס הכנסה) להשבת סכומים שגבתה מנישומים שלא כדין (קנסות פיגור) עפ"י חוק המיסים קנס פיגורים, התשמ"א – 1980, כפי שתפורט בעובדות שלהלן:

1. עפ"י פקודת מס הכנסה מוטלים קנסות על פיגור בתשלום מס כשהם נחלקים לסוגים מסוימים, ששניים ספציפיים ומיוחדים הם:

א) עפ"י סעיף 190 (א) (1) - זהו קנס על פיגור בתשלום מקדמה שאדם חייב בה אם פיגר יותר משבעה ימים.

ב) עפ"י סעיף 190 (א) (2) - זוהי תוספת של הפרשי הצמדה וריבית על הפחתת מקדמות מס עפ"י בקשת הנישום, אם ובמידה ובקשתו לא צדקה.

שני סעיפים אלה מופעים תחת כותרת הסעיף "קנס על פיגור תשלום".

2. (א) חוק המסים "קנס פיגורים, התשמ"א – 1980 סעיף 2 (א) קובע כדלקמן:
"לכל חוב מס ייוסף מתום שבוע מהמועד שנקבע לתשלום המס קנס פיגורים של 0.2% מסכום המס שבפיגור או שעור אחר שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת, לכל שבוע פיגור או חלק ממנו, והוא על אף האמור בכל הוראה אחרת בדבר קנס על מס בפיגור ואף בהעדר כל הוראה לעניין זה בחוק מס".
- (ב) חוק המיסים (קנס פיגורים), אינו ייחודי רק למס הכנסה אלה לכל: **"חיקוק הדין בהטלת מס או תשלום חובה, ששר האוצר ממונה על ביצועו או על הגבייה לפיו".**
 דהיינו גם חוק המכס והבלו, חוק מס ערך מוסף, חוק הביטוח הלאומי ועוד חוקים אחרים.
3. ע"פ פקודות המיסים (גביה) – יש חובה לשלוח לאדם **"דרישה בכתב לשלם את סכום המס שהוא חייב לפרעו ושלא פרעו"**, בטרם יחלו הליכי הוצאה לפועל בשל אי תשלומים של סכום כסף שהוטל על אדם כחוק בקשר עם איזה מס שהוא.
4. (א) דרישת הכתב לשלם את הסכום או טופסי הדרישות שמפיקים שלטונות מס הכנסה, מסתירים את סכום קנס הפיגורים שנצבר עפ"י סעיף 2 (א) לחוק המיסים (קנס פיגורים) התשמ"א – 1981, ולא מגלים אותו כלל לנישומים.
 בעוד שאת קנס 190 (א) (1) וחוב 190 (א) (2) האמורים לעיל הם מציינים במפורש בדרישת הכתב לנישומים.
- (ב) גם **"מצבי החשבון"** המופקים עי מחשבי מס הכנסה והניתנים לנישומים עפ"י דרישתם מוסתרים וחבויים סכומי קנסות הפיגורים. (ראה בנספח אסמכתאות שמספרם 9, 10 ו-21)
- (ג) גם **"מצבי החשבון"** שמופקים לנישומים ע"י מייצגם, המחוברים למחשבי שע"מ (שרות עובדים ממוכנים), זהים לחלוטין למצבי החשבון המופקים ע"י מס הכנסה.
- (ד) שלטונות מס הכנסה מציינים **"מצבי החשבון"**, הניתנים לנישומים ע"פ דרישתם, כדלקמן:
- בטור שנושא כותרת **"חיובים"** – את חוב המס הבסיסי (קרן המס) ע"פ השומה העצמית או שומה מוסכמת.
 - בטור שנושא כותרת **"שערוך"** – את סכום הפרשי ההצמדה, הריבית והקנסות עפ"י חוק המיסים (קנס פיגורים) התשמ"א – 1981.
- דהיינו, תחת כותרת **"שערוך"** חבויים/מוסתרים שתי חבויים מס מחוקים שונים עפ"י סעיף 187. לפקודת מס הכנסה ועפ"י חוק המיסים (קנס פיגורים) התשמ"א – 1981.

ה) בדרישות והודעות לתשלום חובות עפ"י פקודת המיסים (גביה) ופקודת מס הכנסה, לא רק שאינם מציינים כאמור את סכום הקנס בנפרד אלא **"במהות החוב"** מטעים עוד יותר בציינם שהחוב הוא **"מס שומה עצמית"**. דהיינו, המבין יבין שזה קרן המס והיותר מעמיק יבין שזה קרן המס + ריבית והפרשי הצמדה, אך עניין הקנס לא מוזכר.

זאת ועוד בכל המלל המצורף לדרישה זו אין ולו זכר לחוק המיסים (קנס פיגורים) התשמ"א - 1981, אין התראה ואין הודעה ואזהרה על רמת הצבירה של הקנס בשל הפיגור בתשלום. (ראה בנספח אסמכתאות שמספרם 8, 18, 19 ו-20)

ו) שלטונות מס הכנסה במתכוון שינו את נוסך **"מצב החשבון"** ואת נוסך **"דרישות הכתב לתשלום החובות"**.

בעבר, ככל הנראה עד וכולל 1995, ציינו הן ב"מצבי החשבון" והן ב"דרישות הכתב לתשלום החובות" את "קנס הפיגורים" עפ"י חוק המיסים (קנס פיגורים) התשמ"א - 1981 בנפרד כיאה וכמצופה מרשות שלטונית.

לא בכדי (כפי שיובהר בהמשך) החליטו שלטונות המיסוי להטמיע, להסתיר, להחביא ולהצפין בגדר **"ולא נודע כי בא אל קירבו"** את הקנס הכבד מאוד ששיעורו השנתי הוא 10.9% לשנה, (1-52-1.002) כשהוא צמוד למדד ובתוספת שיעור ריבית שנתית של 4% צמוד למדד, משמע 10.9% זו הרצפה המינימלית.

(ראה בנספח אסמכתאות שמספרם 6 ו-7, מצב חשבון בנוסח ישן)

ז) גם בספחי ההודעה על שומה עצמית ביתרת החוב של כלל הנישומים אין מס הכנסה מודיע על קנס פיגורים בעוד שעל הצטברות ריבית עתידית באם יהיה פיגור בתשלום הוא מודיע ומזהיר. (ראה בנספח אסמכתא שמספרה 16)

ב. עניינו של התובע המייצג

1. "התובע המייצג" הינו חברת רו"ח אשר צברה חובות מס בשנים 1998, 1999, 2000, 2001 ו-2002.
2. כל חובות המס שולמו במלואם בשלב הראשון תחת פריסת שקים לרבות כל קנסות הפיגור בהן עסקינן. (ראה בנספח אסמכתא שמספרה 15)
3. התשלום ששולם בשל קנסות הפיגור היה ללא כל ידיעה בשל כל הנסיבות האמורות בסעיף א' לכתב התביעה אשר כותרתו "מהות התביעה הייצוגית".
4. אם ביצוע בקורת חשבונות לקראת עריכת דוחות כספיים מבוקרים של "התובע המייצג", נוכח המבקר כי סכומי השערוך גבוהים מידי ובלתי נכונים באם יצורפו לקרן חוב המס, ריבית והפרשי הצמדה. מבקר החשבונות הודיע ל"התובע המייצג" על כך ולרגע הועלתה סברה כי יש כשל בתוכנת מס הכנסה, קרי מבצעים חישובי ריבית והצמדה גבוהים מעל למותר (4% + מדד).
5. "התובע המייצג" ניגש למס הכנסה בטענה כי יש שגיאות בחישוב הריבית והפרשי הצמדה.
6. להפתעת "התובע המייצג" גובי המס הודיעו לו כי ה"שערוך" כולל קנסות ומכאן מקור הטעות.
7. "התובע המייצג" ביקש לעצור את הסדר התשלומים שבוצע בשל ההטעיה ונענה בחיוב. שלטונות המס החזירו ל"התובע המייצג" תשלומים שאמורים היו לכסות גם את קנסות הפיגור. (ראה בנספח אסמכתא שמספרה 21)
8. בתאריכים 5.1.03 ו- 23.1.2003 פנה "התובע המייצג" בבקשה מסודרת לביטולם של קנסות הפיגור עם נימוקים תמציתיים. (ראה בנספח אסמכתאות שמספרם 1 ו-2)
9. רשות המס/נציבות מס הכנסה דאז דחתה את בקשת "התובע המייצג" לבטל את הקנסות ובעצם הודיעה כי ל"דרישת הכתב" אין ערך. מצ"ב התשובה הלא מכובדת שמסגירה את רשלנותם המובהקת. (ראה בנספח אסמכתא שמספרה 5)
10. בשל הקנסות שהוקפאו בתחילה בהסכמה והקפאתם הוסרה הוטלו על התובע המייצג ב- 11.11.06 עיקולים. עם הטלת העיקולים פנה התובע המייצג בבקשה לביטולם ואלה בוטלו.
11. מצ"ב חשבון של "התובע המייצג", נכון ליום תביעה זו, בו נותרו עדין כל קנסות הפיגור לרבות קנסות פיגור שכבר שולמו בגין שנות המס 1998 ו-1999. (ראה בנספח אסמכתא שמספרה 21)

12. עניינו של "התובע המייצג" הוא בביטולם של כל קנסות הפיגור שנתרו לרבות השבת קנסות פיגור ששולמו בגין שנים קודמות 1998 ו-1999, ובסה"כ 91,660 ₪.
(ראה בנספח אסמכתאות שמספרם 10, 11, 12 ו-13)

13. מבקשת מספר 2 הינה אחד מעשרות אלפים אם לא מאות אלפי נישומים שצברו במשך ה-8 השנים האחרונות חובות בשל קנסות פיגורים, בשל אותן הנסיבות המוזכרות בתביעה זו, ולה יש זכות לקבל בחזרה סך של 18,308 ₪ בעוד שהיא את חובה בשל קנס פיגור זה שילמה תחת מחאה.
מצ"ב פניית החברה בכתב אל שלטונות המס לביטולו של קנס הפיגורים והודעה מטעמה כי תשלומו הוא תחת מחאה. (ראה בנספח אסמכתאות שמספרם 2, 3, 4 ו-22)

ג. להלן טיעונים משפטיים

1. א) המושג "שערוך" - הינו מושג בו נוקטים שלטונות מס הכנסה בלבד ב"דרישות הכתב" וב"מצבי החשבון".

כינוי זה לא מופיע בפקודת מס הכנסה כלל ועיקר, המושגים וההגדרות בהם משתמשת פקודת מס הכנסה, פקודת המיסים (גביה) וחוק המיסים (קנס פיגורים) לא מכיר מושג שנקרא "שערוך".

סעיף 1 לפקודת מס הכנסה מציין הגדרות מובהקות וברורות לכל מאן דהו והם: "הפרשי הצמדה", "הפרשי הצמדה וריבית", "הפרשי שער", "סכום מתואם", "שעור עליית המדד". ואלו המושג שערוך לא קיים, זו המצאה של שלטונות המס.

ב) המושג "שערוך" - מופיע במילונו של אבן שושן ולהלן פירושו: "הערכה מחדש".

ג) המושג "שערוך" - לא מופיע בפקודת הפרשנות (נוסח חדש).

ד) המושג "שערוך" - לא מופיע בחוק הפרשנות תשמ"א – 1981.

אע"פ שהמושג "שערוך" לא קיים בחוק הרי בטופסי ההודעות - ה"דרישות בכתב" ו"במצבי החשבון", השתמשו שלטונות המס במושג זה, שרב הנסתר בו על הגלוי, בעוד שהוא מטעה מאוד כפי שהובהר בסעיפים א' ו- ב' לכתב התביעה.

2. בחוק הפרשנות סעיף 26 מצוין כי:

"טופס שנקבע בחיקוק - סטייה קלה ממנו, שאין בה כדי לפגוע בעיקר או להטעות – אינה פוסלת את הנעשה לפיו".

בענייננו, "דרישות הכתב", קרי הטפסים לא נקבעו בחיקוק והם נקבעו ע"י הרשות עצמה, מכאן שחובת הזהירות שלא להטעות את ציבור הנישומים חלה עליהם ברמה מוגברת ביותר, היה עליהם להשתמש במונחים של החוק בלבד, לציין ולהדגיש את סכום קנס הפיגורים.

בניית הטופס/דרישת הכתב שלהם פוגעת ומטעה ללא כחל וסרק כפי שהבהיר זאת "התובע המייצג" והמבקש במקרה הספציפי שלו.

ואם המחוקק פוסל טופס שיש בו סטייה יותר מקלה, קל וחומר בטופס שבמתכוון מטעה וששונה לחלוטין מהטופס המקורי בו השתמשו שלטונות המס שנים קודם לכן.

3. שלטונות המס גבו, גובים ויגבו, כל עוד לא ישונו הטפסים ומתכונת ההודעות לנישומים כמוקדם וכימים עברו, קנסות פיגור בשיעורים מהותיים. קנסות הפיגורים כאמור משולמים ע"י הנישומים מבלי ידיעתם ובתום ליבם מחוסר הפנית תשומת לב לצבירתם של קנסות הפיגורים בסברם שמדובר בריבית ובהפרשי הצמדה כי זו הקונוטציה היחידה שניתן למושג "שערוך".

4. בבדיקה שנערכה ע"י ב"כ המייצג מול רו"ח ומול מפקחי מס ממשרדי מס הכנסה, התברר כי מרביתם לא ידעו כי מדובר בקנסות פיגורים החבויים במונח "שערוך".
5. בעוד שרו"ח ומפקחי מס לא יודעים אין כל צל צילו של ספק וברור לכל כי נישומים שאינם מיוצגים המפגרים בתשלום המס, אינם יודעים שהם נקנסים בקנסות פיגורים ובבואם לשלם את המס עפ"י "דרישת הכתב" משלמים בין היתר את קנס הפיגורים. יתרה מכך ישנם נישומים אשר אינם מזדרזים לשלם את שומתם העצמית היות ומנגד יש להם אפשרות לקבל משלטונות המס אשראי שאין עמו קנס אלא ריבית והצמדה בלבד, שעלותו בד"כ נמוך מהאשראי הבנקאי.
6. טבעי וברור ומובן לכל מאן דהו ובפרט באשר הוא נישום עפ"י פקודת מס הכנסה, שריבית והפרשי הצמדה הם חוב ידוע שיש לשלמו וזה נוהג מקובל בכל העולם כולו ואין כמעט נישום שלא משלם או ישלם ריבית והפרשי הצמדה עפ"י החוק לשלטונות המס.
- אך לא ברור ולא כך צריך להיות שיוצפנן הקנסות נשוא תביעה זו בהסתר מוחלט תחת הגדרת "שערוך" פרי יצירת רשות המס מזה כ- 10 שנים, שאינה מעוגנת כלל ועיקר בחקיקה ובלשון העברית.
7. שיטה זו היא "תרמית" כאמור בסעיף 56 לפקודת הנזיקין סימן ז': הטעיה. שכן מוזגו בהגדרת שערוך ב"מצב חשבון מס הכנסה" הן הריבית והפרשי הצמדה עפ"י סעיף 187 לפקודת מס הכנסה והן הקנסות עפ"י חוק אחר לחלוטין. וכן מוזגו ב"הודעת הכתב על החובות" תחת סעיף "סה"כ חוב משוערך" קרן המס, הריבית והפרשי הצמדה וכן קנסות הפיגורים. דהיינו, בשני הטפסים הדברים שונים לחלוטין, אותו מושג אך הרכבי חוב אחרים. (ראה בנספח אסמכתאות שמספרם 8, 9 ו-10)
- וראה זה פלא, בשנת 2000 המושג "סה"כ חוב משוערך", כאמור לעיל, הבהיר בסוגרים שזה קרן + ריבית צפויה מבלי לציין שזה גם כולל קנס פיגור דהיינו, הטעיה עוד יותר גדולה מההטעיה ש"בדרישת הכתב" כיום (ראה בנספח אסמכתאות שמספרם 14 ו-17).
- משתמע כי מס הכנסה מבצע תרמית, "היצג כוזב של עובדה בידיעה שהיא כוזבת או באין אמונה באמיתותה או מתוך קלות ראש, כשלא אכפת למציג אם אמת או כזב ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו. ואולם אין להגיש תובענה על היצג כאמור אלא אם כן היה מכוון להטעות את התובע ואף הטעה אותו והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק ממון".
8. שיטה זו היא פגיעה מובהקת בקניינו של אדם, ועפ"י סעיף 3 לחוק יסוד כבוד אדם וחירותו הרי השלטונות פגעו גם פגעו בנוקטם גישה לא ראויה המטעה גם מומחים בדיני המס ושלא יד לכיסם של עשרות ו/או מאות אלפי נישומים וגבו מהם קנסות פיגור מבלי כל ידיעה.

9. גם **סעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין** חלים על רשות המס, ובמקרה שלנו נשוא תביעה ייצוגית זו מתקיימים כל היסודות המשפטיים לקיומם של סעיפים 35 ו-36 והיה על רשות המס החובה שלא לנהוג כפי שנהגה וכפי שנוהגת אף כעת.

"והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה" – החובה כאמור בסעיף 35 חלה כלפי כל אדם.

10. רשויות המס קיבלו שלא עפ"י זכות שבדין כספים ע"ח קנסות פיגור מבלי שהנישומים יודעים על כך וללא כל גילוי נאות. מאחר וחוסר הידיעה הוא אבסולוטי, הרי הרשות חבה חובות השבה עפ"י **סעיף 1 לחוק עשית עושר ולא במשפט**, הרשות היא הזוכה והנישומים הם המזכים מבלי ידיעה, מבלי יכולת תגובה, מבלי להתמודד מול הקנסות בבקשות ביטול בצמצום זמן הפיגור וכיו"ב ומבלי כל הסכמה.

11. סעיף 61 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג – 1973 מציין:

"הוראות חוק זה יחולו ככל שהדבר מתאים לעניין ובשינויים המחייבים, גם על פעולות משפטיות שאינן בבחינת חוזה ועל חיובים שאינם נובעים מחוזה".

א) בענייננו, עפ"י **סעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי)** "קיום בתום לב" – חרגה הרשות מכל נורמה שמכתיב סעיף 39 והלכות ביהמ"ש העליון בנושא. וזה לשונו:

"בקיום של חיוב הנובע מחוזה יש לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מחוזה".

ב) כל המפר את סעיף 39 מקנה לצד השני זכות ביטול והשבה, במקרה שלנו לכל הנישומים יש זכות השבה של כל קנסות הפיגורים עפ"י החוק האמור.

ג) גם בשל סעיפים 12, 14 (א) ו-15 לחוק החוזים (חלק כללי) ובשינויים המחויבים לנסיבות התביעה דנן יש להשיב לנישומים את כל קנסות הפיגור.

ד. סכום התביעה והערכה

1. ה"מבקשים" מייצגים מודל של מאות אלפי נישומים (מדובר בקיומם של מעל 400,000 נישומים במערכת המס לפי לוח 15 עמוד 22 ראה בנספח אסמכתא שמספרה 24) ששילמו קנסות פיגור בסך הנאמד בכ- 2.5 מיליארד ₪, בהתייחס ל-8 שנות מס כאמור לעיל. התחשיב מתייחס בהנחה שהתחילו זאת בשנת 1998, שכן לתשלומים בגין שנת 1998 טרם עברה תקופת ההתיישנות, אשר על כן 1998 עד וכולל 2005 מהווים 8 שנים לנישום אחד.

להלן פירוט האומדן:

עפ"י דוח מסכם לפעילות רשות המיסים לשנת המס 2004 שהופק מתוך אתר האינטרנט של אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין עולים הנתונים הבאים: (לוח מספר 3 – ראה בנספח אסמכתא שמספרה 25)

הנתונים במיליארדי ₪:

סעיף גביה	2000	2001	2002	2003	2004
עצמאים	9.0	8.6	7.6	7.1	6.8
חברות	<u>20.2</u>	<u>18.7</u>	<u>16.2</u>	<u>17.5</u>	<u>21.4</u>
	29.2	27.3	23.8	24.6	28.2

ממוצע הגביה השנתי בשנים 2000-2004 הינו כ- 26.62 מיליארד ₪ ולפיכך מחזור הגביה בפועל ל- 8 שנים הוא כ- 213 מיליארד ₪.

מתוך סך הגביה הנ"ל ברור כי חבויים ומוצפנים בו קנסות הפיגורים נשוא התביעה. מצורפת בזאת טבלה שנערכה (ראה בנספח אסמכתא שמספרה 26) על ידינו, בה אנו מעריכים בחתכים מסוימים את קנסות הפיגורים הגלומים בסכומים ששולמו כבר. הערכתנו המינימלית, המתייחסת לשיעור פיגור של 20% למשך 28 שבועות, הינה גבית קנסות פיגורים בסך של כ- 2.5 מיליארד ₪.

נתונים אלה מתייחסים רק ואך ורק לסכומים שנגבו בפועל מעצמאים וחברות (לא כולל שכירים), בעוד שאצל רשות מס הכנסה עדיין קיימים סכומי פיגור שטרם נגבו בפועל והם בתהליכי אכיפה או לקראתם שאף אותם יש לבטל לחלוטין.

את סכומי הפיגור כאמור אנו אומדים בכ- 0.5 מיליארד ₪ ובסה"כ מדובר להערכתנו המינימלית בכ- 3 מיליארד ₪ שיש להשיב ולבטל לכלל הנישומים/הקבוצה.

2. על כל פנים רשות המס יכולה בלחיצת כפתור לכמת את סך כל קנסות הפיגורים, עפ"י חוק המיסים (קנס פיגורים), שגבתה שלא כדין ושעליה להשיב לכל נישום באופן ספציפי. ביצוע מטלה זו, כאשר תוטל על הרשות ע"י ביהמ"ש הנכבד, ניתנת לנישום על נקלה. הסכום ניתן לכימות במדויק ובחלוקה לקנסות פיגור ששולמו ולקנסות פיגור שטרם שולמו. את הקנסות ששולמו יש להשיב ואת הקנסות שטרם שולמו יש למחוק. בנוסף, יש להפיק לנישומים "הודעות חיוב" מחודשות.

3. כראיה לנכונות הערכתנו את תביעה זו ושימור זכותנו לתיקונה בהמשך, על ביהמ"ש ליתן סעד של ציווי לרשות להודיע לביהמ"ש על סך מדויק של הקנסות לפי החתך לעיל ועפ"י הסעד שבסעיף 21 לתביעה.

מן הראוי שביהמ"ש ימנה מומחה חיצוני לרשות המס, שיבקר את הנתון שיוצג ע"י הרשות וישמור ל"תובע המייצג" ולקבוצה את הזכות לתיקון האומדנה של התביעה.

ה. נישומים אחרים השייכים לקבוצה וניגעתם לעניין

מלבד חוסר היושר של רשות המס אל מול אזרחי המדינה, דבר הדורש תיקון עוולה מתמשכת, הרי שלנישומים נגרמו אף נזקים עקיפים בשל גביית מס לא מוצדקת. ברור כי יש מי שאינו יכול לספוג קנסות גבוהים והוא מצא עצמו בחיסול עסק, בקריסה, באשראים חריגים בבנקים ובכלל כל תגובת שרשרת שיכולה לנבוע מגביית מס לא מוצדקת זו. אשר על כן, לכל הפחות, על המדינה לאזור אומץ ולהחזיר לאזרחיה התמימים את כל קנסות הפיגור שנגבו ולבטל את כל קנסות הפיגור שטרם שולמו.

ו. הסעדים הנדרשים

ביהמ"ש הנכבד מתבקש ליתן ולהורות על הסעדים הבאים:

1. ביטול כל קנסות הפיגור שנגבו ושטרם נגבו החל בגין שנת 1998 ואולי אף שנה או שנתיים קודם לכן אם ובמידה וטרם חלפו 8 שנים מיום תשלומם של קנסות הפיגור.
2. לצוות על מס הכנסה ליתן לביהמ"ש הנכבד אינפורמציה מדויקת בחתכים נכונים של:
 - א) סה"כ קנסות פיגור **שנגבו** בכל שנת מס החל משנת המס 1998 לפי חתך שנים מבלי קשר לייחוסם לשנות המס.
 - ב) סה"כ קנסות פיגור **שנגבו** עבור כל שנת מס ספציפית החל משנת המס 1998 ואילך ועד היום.
 - ג) סה"כ קנסות פיגור **שטרם נגבו** לכל שנות המס החל משנת המס 1998 ואילך ועד היום.
3. למנות אדם חיצוני לרשות המס שיבקר את הנתונים שבסעיף 2 לעיל וזאת לאחר מתן הנתונים על ידם, אם יידרש הדבר בנסיבות שיהיו.
4. להורות על תיקון לאלתר של כל "**דרישות הכתב**" ו"**מצבי החשבון**" כך שידגישו את קנסות הפיגור, וזהירו אודותיהם ויצילו את סכומם המצטבר בנפרד.
5. תגמול לתובע המייצג:

לאור תביעה ייצוגית זו והשלכותיה על הנורמות החדשות שהיא אמורה וחייבת לשנות יש לקבוע ל"תובע המייצג" שכר טרחה התואם את מאבקו שנמשך שנים מול רשויות המס. תביעה ייצוגית זו מייצגת את המודל הקלאסי ביותר למטרתו של חוק התובענות הייצוגיות במתכונתו החדשה. הגם שתביעה זו עוסקת לא בגזלה של אגורות, אלא בסכומים מהותיים ביותר לכל נישום בודד השייך לקבוצה.

כמו כן להורות לנתבעת **לבטל** ל"תובע המייצג" לאלתר את כל הקנסות שעומדים עדיין לחובתו **ולהשיב** לו את הסכומים ששילם בגין קנסות הפיגור לשנים 1998 ו-1999.

6. שכ"ט לב"כ המייצג:

לקבוע "לב"כ המייצג" שכ"ט הולם בגין ייצוג תיק זה, לרבות החזר הוצאות משפט ועלויותיו, ובין היתר בהתאם לנסיבות ותוצאות התיק והשלכותיו על יחסי רשות המס מול נישומיה ויחסי מדינה מול אזרחיה, עובר לחובת תיקון הנורמה השלילית ביותר המדגישה כי אפשר ואף ניתן להערים על הנישומים. ובין היתר בשל השבה כספית מהותית לה זכאי כל נישום ששייך לקבוצה ולאור החיסכון העצום במיליארדי ש"ח שיכולים להגיע למעלה מ- 3 מיליארד גם לשנים הבאות עת שהרשות תחדל מלהסתיר ולהצפין את הקנסות. כך יחסכו בעתיד הנישומים מיליארדי ש"ח שיועילו לעסקיהם, לכלכלתם הפרטית ולכלכלה הציבורית.

7. להורות לנתבעת להשיב למבקש מספר 2 את סך קנסות הפיגור ששולמו תחת מחאה ע"י בעליהם.

8. מן הראוי, כי שכ"ט והתגמול לצדדים יהיו ראויים ומכובדים ובשיעור ההולם את מהות הבעיה וסכומה העצום ולו גם בשל העובדה למען יראו ויראו. הגם שהנתבעים במקרה נדיר זה ייהנו מיידית בקבלם 50% משכר הטרחה והתגמול שייקבעו לב"כ המייצג ול"תובע המייצג" (הם מעין שותפים של התובע המייצג וב"כ המייצג), אשר על כן מן הראוי שהשכר והתגמול יהא בהתאם.

ב"כ התובע המייצג
מחלב איתמר
עו"ד – רו"ח

נספח רשימת אסמכתאות רלוונטיות לתביעה

<u>תאריך המסמך</u>		
5.01.03		1. בקשה לביטול קנס פיגור של ה"תובע המייצג"
23.01.03		2. בקשה לביטול קנס פיגור מח ולב
5.05.03		3. בקשה לביטול קנסות פיגורים למבקשים 1 ו- 2
3.02.05		4. בקשה לביטול קנסות פיגורים למבקשים 1 ו- 2
31.03.03		5. תשובת נציבות מס הכנסה לבקשת הביטול
31.01.91	השתיל בע"מ	6. דוגמה למצב חשבון ישן (טרום שינוי תוכן ההודעה בכתב)
28.02.90	מוסד מוטוכול בע"מ	7. דוגמה למצב חשבון ישן (טרום שינוי תוכן ההודעה בכתב)
28.05.02		8. דרישת כתב והודעה לתשלום חוב
3.09.02		9. מצב חשבון ה"תובע המייצג"
11.07.02		10. מצב חשבון ה"תובע המייצג"
5.02.07	לשנת 1998	11. מצב חשבון ה"תובע המייצג" מפורט
11.07.02	לשנת 1999	12. מצב חשבון ה"תובע המייצג" מפורט
11.07.02	לשנת 2000	13. מצב חשבון ה"תובע המייצג" מפורט
1.11.01	המציין שהחוב המשוער הוא (ריבית + קרן) ולא כן!	14. מצב חשבון נישום אחר השייך ל"קבוצה" (במקרה ב"כ מייצג)
12.12.01		15. אישור הסדרים שבוצעו בטרם הידיעה על הקנס ל- 3 נישומים: "התובע המייצג" "ב"כ מייצג" ומבקש מספר 2
-	גם כאן אין מודעים על קנס פיגורים בעוד שעל ריבית כן	16. ספח ההודעה על שומה עצמית ויתרת החוב של ה"תובע המייצג" לשנים 1999 ו- 2000
29.07.00	המציין שחוב משוער = קרן + ריבית צפויה	17. דרישת כתב והודעה לתשלום חוב של ה"תובע המייצג"
22.10.02	פני הטופס וגב הטופס	18. דרישת כתב והודעה לתשלום חוב של ה"תובע המייצג"
24.12.02	פני הטופס וגב הטופס	19. דרישת כתב והודעה לתשלום חוב של ה"תובע המייצג"
29.04.03	פני הטופס וגב הטופס	20. דרישה והודעה לתשלום חוב של ה"תובע המייצג"

מצוינים בכתב יד כל הקנסות	16.11.06	מצב חשבון מס הכנסה "תובע מייצג"	.21
קנס מוצפן בשערך מ-1999	16.11.06	מצב חשבון מס הכנסה מבקש מספר 2 ופירוט מדויק לשנת 1999.	.22
בשל קנסות הפיגור	11.11.06	עיקולים על ה"תובע המייצג"	.23
		לוח מספר 15 – כמות עוסקים	.24
		לוח מספר 3 – הגבייה ממס הכנסה בשנים 2000-2004	.25
		טבלת אומדן קנסות הפיגור	.26